

Fond til Kirkens Bedligneholdelse, som man er forvisset om, det ikke skal volde nogen Vanskelighed at tilveiebringe. Det kan ikke negtes, at Kirkeudvalget allerede har samlet en temmelig betydelig Kapital, uagtet det maasse er mindre formuende Folk, der bo paa denne Egn. Af disse Hensyn anbefaler Udvalget Andragendet til den høitærede Ministerens Overveielse, og jeg for min Part kan ikke negte, at efter det, der foreligger, synes jeg nok, at man ikke skulde tøve altfor længe med at komme med Forslag i Retning af, at deres Ønsker kunde ske Gjældst. — Andragendet Nr. 39, hvortil knytter sig Indstillingen Nr. 17, er et Andragende fra Middelfart Byraad om, at der maa bevilges Middelfart Kommune et Tilskud af Statskassen eller andre Fonds til Forbedring af dens Skolevæsen. Man oplyser i Andragendet, at der er en Realskole i Middelfart. Det er tillige oplyst, at denne Skole er en meget god Skole, der har været benyttet ikke blot af Borgernes Børn fra Byen, men ogsaa af Børn fra Omegnen. Der er dimitteret flere derfra med Udmærkelse til den lille Præliminærexamen. Byen trykkes imidlertid af meget store Udgifter. Det oplyses saaledes, at der er intet af Dernes Amter, der er saa haardt trykket som dette. Der er i Byen en Fiskerbefolkning, fra hvilken flere Børn have søgt denne Skole. Man vil yderligere kunne løste Undervisningen, til hvilken der jo er megen Trang, ikke mindst i en By som denne, der jo i flere Henseender er noget stedmoderlig behandlet, naar Hensyn tages til, at Jernbanen gaar paa den Maade, den gaar. Alle disse Hensyn have gjort, at Udvalget har troet at kunne foreslaa dette Andragende henvist til Ministerens Overveielse. Man veed vel, at det er en Kommunalsskole, og man er tidligere gaaet den Vej ikke at støtte Kommuneskoler. Det er derfor, at der er brugt det forsigtige Udtryk, at man henviser til Ministerens Overveielse. Man erkjender, at det er en Sag, der bør overveies, og man anerkjender tillige, at de Forhold, der omtales for denne By og Skoles Vedkommende, ere noget ekstraordinære. Jeg haaber derfor, at den høitærede Minister ikke vil være uwillig til, da han ellers stiller sig saa velvillig til Skolerne i det Hele taget, ogsaa at tage denne Sag under velvillig Overveielse. — Betænkningens Nr. 45 er foranlediget ved et Andragende fra Bestyrelsen for Søsteds Realskole om en større Understøttelse til Skolen — den saar allerede 1,000 Kr. — som en Følge af Ministeriets Resolution af 13de December f. A. om, at man herefter for at tage dansk-juridisk Examen skal have taget den store Præliminærexamen. Bestyrelsen mener, at det herefter vil være nødvendigt for Skolerne, især ogsaa for denne Skole, at indrette sig paa den store Præliminærexamen, og i den Anledning oplyser man, at man selv ikke ret vel er istand til at afholde de dermed forbundne Udgifter, og søger derfor en større Under-

støttelse. Udvalget har egentlig ikke ment det rigtigt at gjøre Noget for denne Skole aparte, og det gaar Indstillingen heller ikke ud paa; det fremgaar tydelig af Motiveringen, at man ikke ønsker denne Skole særlig reuen ud til Understøttelse, men man ønsker, at de Realskolars Forhold, som ere stillede paa lignende Maade — og det er ikke saa — maa blive Gjenstand for Overveielse, forsaavidt de indrette sig enten paa den store Præliminærexamen eller, hvad der vel vilde være rimeligere, paa den, der i Henshold til Ministerens Cirkulære er paatænkt at skulle træde istedet for baade den store og den lille. Hvorvidt man allerede iaar skal give nogen Understøttelse, derom har Udvalget endnu ikke haft Leilighed til at forhandle, men jeg begaar vel ikke nogen Indiskretion, naar jeg tilføier, at jeg har lagt Mærke til, at der foreligger et Andringsforslag fra Ministeren, som endnu ikke er behandlet. Man var for nærmest tilbøielig til at mene, at Sagen burde stjøntes Overveielse til næste Aar, idet man vel agde som saa, at det ikke var værdt at haste i Dieblisset, da man ikke vidste, hvilken Examen de paagjældende Skoler i Fremtiden skulde indrette sig paa, enten den store Præliminærexamen eller den af Ministeren paatænkte. Jeg for min Part erkjender, at, naar jeg har Valget derimellem, foretrækker jeg meget den Ordning, som Ministeren har foreslaaet, at sammensmelte de to Examiner. Jeg kan, som jeg har udtalt ved en anden Leilighed, i Hovedsagen være enig med Cirkulæret, der kan være et enkelt Punkt, som jeg tror, er mindre heldigt, men det kan jo ikke være afgjørende for Sagen selv, om man er uenig om et mindre betydeligt Punkt. Dette Punkt vil i hvert Tilfælde faae mindre Betydning, da de Skoler, som ville have Lykke, ikke ere afstaarne fra at tage det, idet der er Balg mellem Frank og Lykke. Jeg skal forresten tilføie, at jeg heller ikke er ganske enig med den høitærede Minister med Hensyn til Alderen, jeg tror, at 16-Aars Alderen er for høi; at sætte Grændsen saa høit vil virke dræbende paa flere Skoler omkring i Byerne eller i hvert Tilfælde gjøre dem Skade. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgtreds (Brig) udtalte sig under Finanslovbehandlingen, forekom det mig, imod Ministerens Cirkulære, i ethvert Fald tidtels eller dog mod den Maade, hvorpaa Ministeren har tænkt at iværksætte denne Sammensmeltning af Examinerne. Jeg for min Part skulde ikke have Noget imod at følge det ærede Medlem, dersom jeg ikke vidste, at det at følge ham vilde være ensbetydende med, at man saar den lille Præliminærexamen stykkevis slaet ihjel og den store sat istedetfor, en Examen, som jeg betragter som ringere end den, Ministeren havde paatænkt isølge sit Cirkulære. Jeg tror ikke, at man, Alt vel overveiet, kan indvende Noget mod den Maade, hvorpaa Ministeren har tænkt at